

I Kulltorp var det en så-
gen när de skulle bygga kyrka.
De spände ett par bilingstolar
för en stock, och de fick gå var
de ville.

I Buringstofta var det lika-
dant. De hade fått en klocka
från Mydala klotter på något sätt.
De spände stolar för den. Där vid
kyrkan går det en å. Där ville
det och blev blång och klockan
föll i ån. De här präst med
slaviser i ån men de har inte
fått upp den.

Det är en sägen också
att de skulle kunna få upp
den, om de kunde låga. Det
var en bonde som hade den till

ACC. N:R M. 11203:2.

vattensplan. Då vidde han nite
laga länge. Då klara del och
han fick nite upp blocken.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

1818 Fejrdi himmelfärd-
dag brann kyrkan i Malmbäck.
Åskan slog ner. När prästen predi-
kade slog han ner i predika-
stolen och sa: "Om ni icke omvänd
aro sanna och rätta, så skall vi
Herre låta det lymfa över detta
kyrka." I det sanna slog åskan
ner. Kyrkan brann ner till grun-
den. Då gick prästen och bad sig
på kyrkogården: "O Herre, varför straf-
fadh du mig och skandade
kyrkan."

Mni mormor var som barn
med när kyrkan brann.

Plomm. i Brinnigtöfta gick till biskopen von Scheele: "Sed biskopen att jag är döel om."
"Jag får beklaga de faderlöse"
svarade biskopen. Biskopens far var prost i Brinnigtöfta.

Det var en odlåga i Brinnigtöfta som kallades Skåmmen. Skåmmen kom till prostgården en gång och ville ha ett belyg utskrivet. Prosten började förhöra honom. Svara och skriva kunde han inte. Han fick vara på fångor. När han varal några gånger, frågade Skåmmen om han inte kunde få belyget. "Vi ska ha flera såna här skunder," sa

prosten, " du får komma igen
om en vecka. Skälmen kom om
en vecka, jätteklädd och med
bosia. Den höll honom fram ladelad.
Prosten skrev gånast ut beviset.
Prosten hade ont av
skälmen många gånger.